

Det er derfor uden betydning for skattepligten, om arbejdsgiveren betaler for en behandling til medarbejderen direkte til et hospital, en læge, en klinik eller lignende, om arbejdsgiveren betaler til den ansatte med klausul om, at beløbet skal gå til betaling af en bestemt sundhedsudgift, eller om arbejdsgiveren refunderer den ansattes udgifter til behandling. Det er ligeledes uden betydning for beskatningen, om arbejdsgiverens betaling sker som et tillæg til den ansattes løn.

Skattepligten kan ses i sammenhæng med de gældende regler for fradrag. Skulle den ansatte selv have afholdt udgiften, ville der ikke kunne indrømmes fradrag for denne, fordi sundhedsudgifter skattemæssigt karakteriseres som en for lønmodtageren ikke-fradragsberettiget privatudgift. Derimod betragtes afholdte sundhedsudgifter for ansatte som fradragsberettigede driftsomkostninger hos arbejdsgiveren.

Retsstillingen på området er bekræftet af Højesteret ved to domme af 13. januar 1998. Dels ved en dom om en nøglemedarbejders skattepligt af værdien af en arbejdsgiverbetalt hofteoperation (Tidsskrift for Skatter og Afgifter 1998, 98) og dels en dom om nægtelse af fradrag for en lønmodtagers udgifter til alkoholafvænnning (Tidsskrift for Skatter og Afgifter 1998, 100).

Skattepligten påvirkes ikke af, at virksomheden f.eks. har aftale med en læge, der jævnligt besøger virksomheden og måske har et lokale til rådighed.

Det er ligeledes uden betydning, at arbejdsgiverens betaling af udgiften eventuelt skyldes arbejdsgiverens ønske om fremrykket behandling, behandling på et bestemt behandlingssted ect.

Den skattepligtige værdi af sundhedsydelsen opgøres på grundlag af ydelsens værdi i almindelig fri handel, hvilket normalt vil sige den pris, som arbejdsgiveren har betalt for ydelsen.

2. Betaling for forsikrings- eller abonnementsordninger.

Har arbejdsgiveren tegnet en abonnementsordning for de ansatte, der giver adgang til behandling eller rådgivning, er de ansatte ligeledes skattepligtige af værdien af den modtagne behandling m.v. Udgift til visitation, dvs. en rådgivende eller diagnosticerende konsultation forud for en egentlig behandling m.v., som ydes som led i arbejdsgiverens generelle personalepolitik, vil dog efter omstændighederne være skattefri for den ansatte.

Såfremt arbejdsgiveren har tegnet en egentlig forsikring, der dækker udgiften til behandling, er den ansatte skattepligtig af den af arbejdsgiveren betalte forsikringspræmie, men ikke skattepligtig af sumudbetalingen i forbindelse med behandlingen. Dette gælder,

hvad enten der er tale om en individuel eller en kollektiv forsikring.

3. Arbejdsrelaterede skader m.v.

Udgifter, der afholdes af arbejdsgiveren til forebyggelse eller behandling af arbejdsrelaterede skader eller sygdomme, er ikke skattepligtige for den ansatte. Det drejer sig bl.a. om de sundhedsudgifter, der relaterer sig til den lovpligtige arbejds-skadeforsikring og til bedriftssundhedstjeneste. Men også f.eks. udgift til en fysioterapeuts instruktion af de ansatte i korrekt arbejdsstilling må anses for udgift til forebyggelse af arbejdsrelaterede skader og sygdomme. Også f.eks. betaling for behandling på et privathospital vil være skattefri, hvis der er tale om behandling af en skade, der er påført den ansatte under arbejdets udførelse. Ligeledes er udgift til krisehjælp hos psykolog som følge af hændelser på arbejdspladsen skattefri.

4. Den skattefri bagatelgrænse.

En eventuel skattepligtig værdi af en af arbejdsgiveren betalt sundhedsbehandling, herunder ydelse til alkoholafvænnning, vil som hovedregel ikke kunne henføres under den skattefri bagatelgrænse, der blev indført ved lov nr. 437 af 10. juni 1997.

I forarbejderne til bestemmelsen i ligningslovens § 16, stk. 3, er det dog tilkendegivet, at arbejdsgiverens betaling af en vaccination af medarbejdere, der vanskeligt kan undværes under en kommende spidsbelastning, kan være omfattet af den skattefri bagatelgrænse som et gode, der ydes i overvejende grad af hensyn til den ansattes arbejde.

Forslagets indhold

I. Skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til alkoholafvænnning.

Efter forslaget skabes der skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til alkoholafvænnning til de medarbejdere i virksomheden, som har behov herfor. Skattefriheden omfatter dels tilfælde, hvor arbejdsgiveren betaler for selve behandlingsudgiften, dels de tilfælde, hvor arbejdsgiveren mere indirekte betaler for behandlingen gennem en forsikringspræmie. Herudover omfatter skattefriheden også den rentebesparelse, som en medarbejder måtte opnå ved, at arbejdsgiveren yder den pågældende et fordelagtigt lån til dækning af en alkoholafvænnning.

Med forslaget tilsigtes ingen ændring af de gældende regler om arbejdsgiverens fradragsret for de udgifter, arbejdsgiveren afholder til medarbejdernes alkoholafvænnning. Arbejdsgiveren har derfor fortsat fra-